

Petr Nezdařil, Kuratorium pro výchovu mládeže v Čechách a na Moravě a jeho působení na mládež prostřednictvím časopisů, Bakalářská práce FF UK, Praha 2006.

Bakalářská práce Petra Nezdařila vychází z jeho zdařilé proseminární analýzy protektorátního kuratorního časopisu Správný klub. Při porovnání těchto dvou textů je však na první pohled zřejmé, k jakému profesionálnímu posunu a vyzrání u tohoto studenta došlo. Na prvním místě je třeba vyzdvihnout jeho snahu zasadit zkoumané problémy a jevy do širšího kontextu, a to jak v rámci kontinuity či diskontinuity s obdobím meziválečným, druhorepublikovým a poválečným, tak z hlediska mezinárodního srovnání, inspirace a ovlivňování.

Petr Nezdařil vybral z otázek, které byly předmětem zájmu kuratorního vlivu a snahy o působení na mládež, pouze některé problémy. Domnívám se, že pro splnění bakalářského úkolu je to dostačující a že vzorek zkoumaných jevů má dostatečnou vypovídací hodnotu. Možná by samotné Kuratorium zasloužilo přece jen trochu více pozornosti z hlediska své struktury a vnitřních mechanismů, které tisk ovlivňovaly. Pozornost je zaměřena především na to, jak měl vypadat ideální produkt kuratorní výchovy, a naopak které skupiny a proudy se jevily jako zavrženíhodné a úpadkové. Dále věnoval Petr Nezdařil pozornost tomu, co z prezentovaných pozitiv a negativ bylo specifické právě pro protektorátní periodu, v čem byla silná říšská inspirace a na druhé straně, jaké rysy jsou nadčasové a obecnější. Domnívám se, že jeho váleční potápkové, ke kterým chová obzvláštní sympatie, trampové a bedly jsou opravdu cenným zpracováním těchto kulturních typů, a to jak sami o sobě, tak zasazení do specifického protektorátního kontextu. Velkou a zaslouženou pozornost věnuje genderovým problémům. Výchova správného kluka se v podstatě příliš nelišila od obecných ideálů chlapecké výchovy. Jinak tomu ale bylo s děvčaty. Válečné období v sobě skrývalo řadu protichůdných tendencí. Po meziválečné éře, jejíž klima přálo ženské emancipaci, přichází druhá republika s adorací konzervativních hodnot a poté protektorát, v němž vidíme značný svár mezi důrazem na v podstatě pasivní ženskou roli ve společnosti, ale zároveň nemenším důrazem, vynuceným válečným mobilizováním pracovních sil, na zapojení maximálního množství žen do pracovního procesu. Vnitřní rozpor, který v sobě obsahují tyto dva trendy, je zcela zřejmý. Domnívám se, že se Petru Nezdařilo velmi dobře podařilo propojit právě otázku výchovy či chování správné dívky a otázku výchovného až zázračného působení práce. Posledním momentem, kterému se Petr Nezdařil podrobně věnuje, je umění a hodnocení umění na stránkách kuratorního tisku. Zaměřuje se především na výtvarné umění, které pojal vlastně jako výzvu, neboť na rozdíl od jiných múz tato nebývá v literatuře tolik

frekventována. Právě zde navíc odhalil, možná překvapivě, zcela největší tendence po čistě ideologickém působení, včetně otevřených projevů antisemitismu.

Domnívám se, že ve své bakalářské práci, která vychází z opravdu podrobného studia časopisů Správný kluk, Zteč a Dívčí svět, prokázal Petr Nezdařil velkou schopnost analýzy, interpretace a nadání přemýšlet v širokých souvislostech vertikálních i horizontálních. Jeho bakalářskou práci považuji za velmi zdařilou, a proto jsem i s radostí doporučila k obhajobě.

Praha, 13.9.2006

Doc. PhDr. Jana Čechurová, Ph.D